

*Мина, казватъ,
Студъ ужасни,
Дни огръха
Топли, ясни.*

*Всичко живо
Се разшава,
Красна пролѣтъ
Наближава.*

Ц. Калчевъ.

КАКВА НАГРАДА ПОЛУЧИЛА ДОНОСИЦИЦАТА.

Единъ день ученичкитѣ отъ първия класъ на В. Дѣвическа гимназия имаха писменъ полу-годишенъ изпитъ по история. Всички ученички въ класа работѣха тихо и мирно надъ зададената имъ работа; само двѣ отъ тѣхъ не бѣха владени на работата си както трѣбва: едната отъ тѣхъ, Мара Пенчева, гледаше дано нѣкакъ учителката се загледа на нѣкѣдѣ, та да погледне въ работата на своята съсѣдка, за да поправи погрѣшкитѣ си. Другата — Анна Костадинова — само се озѣрташе наоколо си, дано забѣлѣже нѣкой недостатъкъ у своитѣ съученички, та веднага да го съобщи на учителката.

Когато Мара Пенчева сполучи да погледне въ работата на своята съсѣдка Анна я забѣлѣжи и тутакси скочи, за да я обади на учителката. Дебелиятъ и крѣсливъ гласъ на Анна Костадинова прѣкъсна работата на цѣлия класъ: всички се обърнаха уплашено къмъ нея, за да видятъ коя отъ другаркитѣ имъ ще си изпати отъ нейния доносъ.

Учителката изслуша съ най-голѣмо внимание доноса на своята ученичка. Слѣдъ това я повика при себе си, за да види какъ е изработила писмената си работа.